

Tiesnešu ētikas komisija

ATZINUMS

Rīgā

2025. gada 27. maijā

[1] Tiesnešu ētikas komisija ir saņēmusi Augstākās tiesas priekšsēdētāja vēstuli, kurā lūgts izvērtēt, vai tiesneša amata kandidāta /pers.A/ publiskie izteikumi nerada reputācijas riskus viņam kā tiesnesim un tiesu sistēmai kopumā gadījumā, ja viņš tiek apstiprināts tiesneša amatā, un, ja šādi riski tiek atzīti, izvērtēt, vai tie var būt par šķērslī tiesneša amata ieņemšanai saskaņā ar likuma „Par tiesu varu” 51. pantu. Vēstulei pievienota tieslietu ministres vēstule par tiesneša amata kandidātu iecelšanu rajona (pilsētas) tiesas tiesneša amatā, Saeimas Juridiskās komisija vēstule par tiesneša amata kandidātu /pers.A/, Saeimas Juridiskās komisijas 2025. gada 15. aprīļa sēdes protokola izraksts un atsauces uz plašsaziņas līdzekļiem, kuros atrodami /pers.A/ publiskie izteikumi.

[2] Augstākās tiesas priekšsēdētāja vēstulē norādīts, ka Tieslietu padome ir saņēmusi Saeimas Juridiskās komisijas vēstuli, kurā lūgts izvērtēt iespējamus tiesneša amata kandidāta /pers.A/ reputācijas riskus, proti, vai tie nav šķērslis tiesneša amata ieņemšanai saskaņā ar likuma „Par tiesu varu” 51. pantu. Saeimas Juridiskā komisija, vērtējot saņemto informāciju par /pers.A/ intervijām plašsaziņas līdzekļos, kā arī tajās pausto viedokli un izteikumus, atzina par nepieciešamu iegūt tiesu sistēmas viedokli par /pers.A/ izteikumiem, vai tie nav uzskatāmi par šķērslī tiesneša amata ieņemšanai.

Augstākās tiesas priekšsēdētāja vēstulē arī norādīts, ka informācija par /pers.A/ publiski pausto viedokli un izteikumiem nebija Tiesnešu amata kandidātu atlases komisijas rīcībā, vērtējot tiesneša amata kandidāta /pers.A/ reputācijas atbilstību likuma „Par tiesu varu” 51. pantā norādītajām prasībām. Tiesu varas un likumdevēja konstruktīva dialoga veidošanai un tiesu sistēmas viedokļa noskaidrošanai ir nepieciešami un svarīgi saņemt Tiesnešu ētikas komisijas vērtējumu par tiesneša amata kandidāta /pers.A/ plašsaziņas līdzekļos pausto viedokli un izteikumiem.

[3] Tiesneša amata kandidāts /pers.A/ tika uzklauts Tiesnešu ētikas komisijas sēdē 2025. gada 9. maijā. Tajā /pers.A/ paskaidroja, ka neatkāpjas no publiski pieejamās publikācijās paustajiem viedokļiem un izteikumiem. Vienlaikus norādīja, ka publikācija ir

lasāma kopumā, nevis atraujot no konteksta kādu konkrētu viedokli un izteikumus. Publiski pieejamus viedokļus esot paudis un konkrētus izteikumus lietojis, jo bija mērķis nodarboties ar politiku. Tas neesot viņa personīgais viedoklis, bet gan politiski pārdomāta iespējamā vēlētāja uzrunāšana. /pers.A/ skaidroja, ka ir iepazinies ar Tiesnešu ētikas komisijas atzinumiem un skaidrojumiem un apzinās, ka tiesnesim tādi izteikumi, kādus /pers.A/ ir paudis publiski, nav pieļaujami. Vienlaikus /pers.A/ norādīja, ka ir pagājuši vairāki gadi kopš viņa publiskiem izteikumiem, tāpēc nesaskata, ka tie varētu būt šķērslis tiesneša amata ieņemšanai šobrīd. /pers.A/ nesniedza konkrētu atbildi uz jautājumu, vai pieņemtu noraidījumu, ja kāds no iespējamiem lietas dalībniekiem tādu pieteiktu, pamatojoties uz publiski pieejamiem /pers.A/ izteikumiem. Noliedza, ka sociālajos tīklos jebkad būtu lietojis aizskarošus, pazemojošus vai tamlīdzīgus uz tiesu varu, konkrētiem tiesu nolēmumiem un tiesnešiem vērstus izteikumus.

[4] Pamatojoties uz likuma „Par tiesu varu” 91.² pantu, Tiesnešu ētikas komisija turpmāk izvērtēs, vai tiesneša amata kandidāta /pers.A/ publiskie izteikumi rada reputācijas riskus viņam kā tiesnesim un tiesu sistēmai kopumā gadījumā, ja viņš tiek apstiprināts tiesneša amatā.

[5] Personas tiesību uz taisnīgu tiesu nodrošināšanā būtiskākā loma ir tiesnesim. Tāpēc ikvienam tiesnesim jābūt atbilstošām profesionālajām zināšanām un prasmēm, kā arī cilvēciskajām īpašībām – noteiktiem tikumiem, kas nodrošina, ka profesionālā kvalifikācija tiks likta lietā ar vienīgo mērķi, nodrošināt personai tiesības uz taisnīgu tiesu. Šādi tikumi citastarp ir personas godīgums, uzticamība, cieņa pret citiem, spēja neatkarīgi pieņemt lēmumus (sal. skat. *Dārziņa L. Kas ir reputācija, un kādi ir tās kritēriji. LV portāls. 12.08.2019, Pieejams: <https://lvportals.lv/skaidrojumi/306909-kas-ir-reputacija-un-kadi-ir-tas-kriteriji-2019>*).

Likuma „Par tiesu varu” 51. pants nosaka tiesneša kandidātam izvirzāmās prasības, proti, noteiktus kritērijus, kuriem izpildoties persona var tikt atzīta par atbilstošu kandidēšanai uz tiesneša amatu. Visi šie kritēriji ir vienvērtīgi, proti, vienlīdz obligāti. Tātad, ja kandidāts neatbilst kaut vai vienam no kritērijiem, tiesneša amata kandidātu nedrīkst virzīt apstiprināšanai tiesneša amatā.

Likuma „Par tiesu varu” pamata, t.i., 1993. gada redakcija 51. pantā noteica prasību, ka tiesneša amatu var ieņemt tikai „augsti kvalificēts un godīgs jurists”, tādējādi godīgumu

izvirzot par būtiskāko no personas īpašībām, lai izvērtētu, vai konkrētais tiesneša amata kandidāts ir piemērots, lai spriestu taisnīgu tiesu. Taču godīgums ir personas rakstura īpašība, tikums, kuru sabiedrība nevar pārbaudīt vai vērtēt. Sabiedrība var vērtēt tikai šī tikuma ārējo izpausmi – personas rīcību, konstatējot to kā faktu. Tāpēc, nemainot mērķi – ļaut par tiesnešiem strādāt tikai godīgiem juristiem –, šis kritērijs tika aizstāts ar prasību pēc „nevainojamas reputācijas”, kuras esībai būtu jāapliecina, ka personas dzīvesgājums liecina par to, ka tā ir godīga un citādi atbilstoša tiesneša amatam.

Reputācija ir sabiedrībā valdošais viedoklis par personu, kas veidojas uz publiski pieejamas informācijas par konkrētās personas rīcību, tostarp paustajiem viedokļiem pamata (skat. *Kenneth H. Craik Reputation. A Network Interpretation. Oxford University Press, p. 139.*). Tātad sabiedrība savu viedokli par to, vai kandidātam ir nevainojama reputācija, pamato publiski zināmā informācijā par šīs personas līdzšinējo darbību.

Lai personas reputācija ierobežotu tās iespējas darboties noteiktos amatos, šaubām par personas reputāciju jābūt pamatotām ar faktiem. Profesore Skaidrīte Lasmane skaidro, ka reputācijas zaudēšanas pamatā var būt kāds atsevišķs fakts, kas vai nu ir bijis kaut kas pretlikumīgs, vai arī morāli nepieņemams, vai arī reputāciju ir sagraāvusi virkne nepieņemamu darbību, kas katra atsevišķi ņemta nebūtu pamats atzīt, ka personas nevainojamā reputācija ir zaudēta, bet kopsummā dod pamatu vērtēt, ka amata prasībām atbilstošas reputācijas personai nav (sal. skat. *Dārziņa L. Kas ir reputācija, un kādi ir tās kritēriji. LV portāls. 12.08.2019, Pieejams: <https://lvportals.lv/skaidrojumi/306909-kas-ir-reputacija-un-kadi-ir-tas-kriteriji-2019>*).

Disciplinārtiesa ir uzsvērusi, ka likuma „Par tiesu varu” 51. panta pirmās daļas 4. punktā izvirzītajai nevainojamas reputācijas prasībai ir obligāts raksturs, un nevainojamas reputācijas neesība ir atzīstama par tiesneša amata ieņemšanu un pildīšanu izslēdzošu faktoru. Piepildot ģenerālklausulu „nevainojama reputācija” ar saturu, Disciplinārtiesa atzinusi, ka tiesu varas leģitimitāte lielā mērā balstās uz tās autoritāti un sabiedrības uzticību. Lai veiksmīgi pildītu savus pienākumus un netiktu apdraudēta tiesu varas leģitimitāte, tiesnesim jābauda sabiedrības uzticība un cieņa (skat. *Disciplinārtiesas 2019. gada 15. februāra lēmuma lietā Nr. DT-2/2019 7.1. punktu*).

Tiesneša amata kandidātam ir prasīta nevainojama reputācija, kuras esība nozīmē, ka sabiedrībai nav pamata šaubīties par personas cilvēciskajām īpašībām: godīgumu, cieņu pret citām personām, objektivitāti u.c. tiesnesim nepieciešamiem tikumiem.

Tiesnešu ētikas komisija secina, ka, vērtējot to, vai personai ir nevainojama reputācija, visupirms jāvērtē publiski pieejamā informācija, t.i., pārbaudāmi fakti par personas līdzšinējo darbību, lai secinātu, vai tiesneša amata kandidāts /pers.A/ atbilst tiesneša amatam izvirzāmajām augstajām tikumības prasībām, proti, vai viņa reputācija ir nevainojama. Šāda informācija Tiesnešu ētikas komisijai ir pieejama, jo Augstākās tiesas priekšsēdētāja vēstulē un tās pielikumos tā ir sniegta. Tāpat /pers.A/ ir bijis aktīvs, publiski paužot savu viedokli, un tas joprojām ir pieejams publiskajā informācijas telpā. Turklāt, kā jau minēts, Tiesnešu ētikas komisija uzaicināja /pers.A/ uz komisijas sēdi, nodrošinot viņam iespēju izteikties par faktiem, kurus vērtēs komisija.

[6] Tiesa īsteno valsts varu, nodrošinot ikvienai personai tiesības uz taisnīgu tiesu. Valsts vara Latvijas Republikā, kura ir demokrātiska tiesiska valsts, tiek īstenota tautas vārdā. Tāpēc, vērtējot tiesneša amata kandidāta /pers.A/ reputāciju, visupirms jāskatās no pilsoniskās sabiedrības locekļa, kura vārdā tiek spriesta tiesa, skatupunkta, proti, izmantojams „saprātīga novērotāja no malas” tests. Vērtējot kandidāta reputāciju, Tiesnešu ētikas komisija ņem vērā viņa publiski pausto un uz jautājuma lemšanas brīdi publiski pieejamo viedokli.

[6.1] Pamattiesības nosaka, ka katra persona bauda vārda brīvību. Tiesības uz vārda brīvību ir būtiska pamattiesība demokrātiskā sabiedrībā, jo nodrošina sabiedrības locekļu netraucētu mijiedarbību un viedokļu plurālismu publiskajā telpā. Tas sekmē gan ikviena indivīda pilnvērtīgu, līdztiesīgu iekļaušanos sabiedrības dzīvē, gan pilsoniskās sabiedrības funkcionēšanu, gan arī pašas valsts darbību. Vārda brīvība nodrošina arī indivīda personības attīstību un personas autonomiju (skat. *Artūrs Kučs Komentārs Satversmes 100. pantam. Grām: Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa Cilvēka pamattiesības, Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011, 346. lpp.*). Tomēr vārda brīvība nav absolūta, tiesības uz vārda brīvību saistītas ar pienākumiem un atbildību, tostarp, ja paustais viedoklis aizskar citas personas cieņu. Arī Satversmes tiesa secinājusi: „valsts var noteikt vārda brīvības ierobežojumus gadījumos, kad personas tiesības uz vārda brīvību tieši ietekmē citu personu tiesības, kā arī gadījumos, kad vārda brīvība rada nepārprotamus un tiešus draudus sabiedrībai” (skat. *Satversmes tiesas 2003. gada 5. jūnija spriedumu lietā Nr. 2003-02-0106*).

[6.2] Baudot vārda brīvību, personai jāievēro ne tikai tiesību normas, bet arī sabiedrībā valdošās ētikas normas, kas pagērē cieņpilnu komunikāciju ar citām personām.

Vārda brīvības izmantošana, tostarp veids, kādā persona publiski pauž savu viedokli, visupirms izteiksmes veids un izmantotā leksika, proti, vai viedoklis pausts cieņpilni, izmantojot pieklājīgu vārdu krājumu un izteiksmes formu, vai arī aizskaroši, lietojot nepiedienīgus vārdus – nievājošus, pazemojošus vai pat tā saukto nenormatīvo jeb necenzēto leksiku, kaitinot adresātu, utt., veido sabiedrības priekšstatu par konkrēto personu – tās reputāciju, kas var tikt ņemta vērā, vērtējot personas atbilstību konkrētām sociālām lomām, tostarp amatiem. Tas attiecas uz ikvienu sabiedrības locekli.

[6.3] Vienlaikus ir amati, galvenokārt valsts varas atzarus, kuros sabiedrības interesēs personas pamattiesības uz vārda brīvību, tostarp komunikācijas formu, t.i., kādā veidā publiski tiek pausts viedoklis, var tikt vēl papildus ierobežotas. Tās ir ierobežotas arī tiesnešiem un tiesu sistēmai piederīgām personām. Šīs personas, jau stājoties amatā, uzņemas vārda brīvības ierobežojumus, nododot amata zvērestu vai svinīgo solījumu, kurā skaidri tiek noteikta pieļaujamā komunikācijas forma – cieņpilna un godprātīga.

Tiesneša amata kandidāts /pers.A/ ir zvērināts advokāts, kura amata zvērestā ir iekļauts: „Es zvēru būt uzticīgs Latvijai, godprātīgi un pēc pārliecības pildīt valsts likumus, izturēties ar cieņu pret tiesām un valsts varu, sava advokāta darbā nerakstīt un nerunāt neko tādu, kas varētu kaitēt valstij, sabiedrībai, ģimenei un tikumībai, godīgi pildīt zvērināta advokāta pienākumus, sargāt savu pilnvardevēju vai to personu intereses, kuru lietas vedu, apzinoties, ka man par savu darbību jāatbild likuma priekšā.” Tātad, stājoties zvērināta advokāta amatā, viņš ir apņēmis ierobežot savu vārda brīvību, tostarp būt godprātīgs un izturēties ar cieņu gan attiecībā pret Latvijas valsti, gan tiesām, gan cilvēkiem.

[7] Persona parasti nezaudē nevainojamu reputāciju, ja ar atsevišķu neveiksmīgu izteikumu ir pārkāpusi tiesu sistēmai piederīgām personām noteiktos vārda brīvības ierobežojumus. Taču, kā jau minēts, reputāciju var zaudēt, veicot virkni nepieņemamu darbību, kas katra atsevišķi ņemta nebūtu pamats atzīt, ka personas nevainojamā reputācija ir zaudēta, bet kopsummā liecina, ka amata prasībām atbilstošas reputācijas personai nav.

Tiesneša amata kandidāts /pers.A/ ilgstoši, t.i., atbilstoši paša /pers.A/ Tiesnešu ētikas komisijas sēdē norādītajam un atbilstoši publiski pieejamai informācijai gandrīz 20 gadu garumā sistemātiski publiskā telpā ir paudis viedokli. Šis viedoklis:

- i. aizskāra tiesu varas cieņu. Protams, tiesu varu kopumā, kā arī atsevišķu tiesu darbību vai tiesas spriedumu var gan komentēt, gan kritizēt. Taču komentāriem un kritikai

jābūt pamatotai, konstruktīvai, profesionālai un paustai cieņpilnā veidā. Šāda kritika ir pat vēlama, jo veicina publisku diskusiju par tiesiskumu un sekmē valsts izaugsmi.

Taču /pers.A/ publiski paustais viedoklis neatbilst šīm prasībām, jo viņa komentāri ir pausti nepiedienīgi, proti, necienīgi, aizvainojoši, izmantojot neatbilstošu, aizskarošu leksiku, gan komentējot atsevišķus spriedumus, gan vēršoties pret konkrētas tiesas darbību, tostarp Satversmes tiesas darbību, gan vēršot nepieņemamus komentārus *ad hominem*, proti, pret tiesnešiem (piemēram: „Satversmes tiesas spriedums ir kā hibrīdkara virtuālais tanks. [...] ST prestižu tā īsti jau vairs nekas nevar glābt. Es drīzāk rosinātu sākt domāt par LU Juridiskās fakultātes prestiža glābšanu, jo visi ST spriedumu taisījušie tajā ir mācībspēki” (skat. <https://nra.lv/neatkariga/intervijas/334432-aldis-alliks-satversmes-tiesas-spriedums-ir-ka-hibridkara-tanks.htm>, 2020. gada 29. decembris), „Satversmes tiesa rupji pārkāpa varas dalīšanas principu, jo gluži kā āzis ielēca ne savā, bet likumdevēja ekskluzīvās kompetences dārziņā, un ne tikai to piešmucēja, bet arī cenšas palikt tajā par dārziņnieku uz visiem laikiem” (skat. <https://nra.lv/neatkariga/intervijas/367312-aldis-alliks-ja-acis-redz-breco-su-nelikumibu-vai-netaisnibu-tad-mutei-ir-jabrec-un-rokam-jarikojas.htm>, 2021. gada 23. decembris). Tādi komentāri, jo īpaši, ja tos pauž tiesu sistēmai piederīga persona, grauj tiesas reputāciju sabiedrības acīs un sekmē neuzticību tiesai.

- ii. /pers.A/ savā publiski paustajā viedoklī ar izteikumiem ir aizskāris arī sabiedrības mazaizsargātās grupas, tostarp minoritātes, piemēram, personas ar īpašām vajadzībām, etniskās, nacionālās un seksuālās minoritātes (piemēram, „«[...] tiks pieprasīts, lai katrā darbavietā tiktu nodarbināti ne tikai pa kādam NĒĢERIM, imigrantam un invalīdam, bet arī vismaz vienam PEDERASTAM [...],»/pers.B/, "/pers.A/: Indīgais zieds jānokož jau pumpurā”, RĪGAS APRINĶA AVĪZE, 2022. gada 28. janvārī. <https://www.aprinkis.lv/index.php/viedokli/30264-aldis-alliks-indigais-zieds-janokoz-jau-pumpura>).
- iii. Nepiedienīgā veidā tika komentēti arī likumprojekti. Jo īpaši neatbilstoši komentāri tikuši veltīti Eiropas Padomes Konvencijai par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencijai): „Manā skatījumā šajā konvencijā ir ievīkšķīts liels, jau pa gabalu smirdošs mēsls, ko ventilatorā labāk nemest. Citādi mēsls noklās lielāku platību, un smaka izplatīsies vēl

vairāk (skat. <https://nra.lv/neatkariga/intervijas/334820-aldis-alliks-vispirms-saviens-pa-gimeni-un-vecakiem.htm>, 2021. gada 4. janvāris).

- iv. Virkne komentāru var tikt uztverti, kā aizskaroši attiecībā pret sievietēm. Visus izteikumus vērtējot kopsakarā, ne tikai šo grupu pārstāvjiem, bet arī saprātīgam novērotājam no malas var rasties pamatotas šaubas par tiesneša objektivitāti un neitralitāti. /pers.A/ Tiesnešu ētikas komisijas sēdē minēja, ka viņa publiskie izteikumi ir tikuši izrauti no konteksta. Tiesnešu ētikas komisija uzsver, ka jāvērtē ir ne tikai paustais viedoklis kopumā, bet arī izteiksmes veids, kā tas pausts, un leksika, kas tikusi izmantota, proti, vai izteiksmes veids un izmantotā leksika ir bijuši cieņpilni, vai aizskaroši, aizvainojoši.
- v. Tā kā /pers.A/ ilgstoši bijis ļoti aktīvs publiskās diskusijās, jo, kā pats skaidroja, ir vēlējies doties politikā, Tiesnešu ētikas komisija sēdē viņam tika uzdots jautājums, vai šādi necienīgi komentāri ir tikuši izteikti tikai plašsaziņas līdzekļos, vai tie tikuši pausti arī sociālajos tīklos. /pers.A/ neatzina, ka viedoklis būtu pausts neatbilstoši, lai gan teica, ka šobrīd šādu viedokli viņš vairs publiski nepaustu. Atbildot par komentāriem sociālajos tīklos, viņš uzsvēra, ka nav gribējis nevienu aizskart, taču: „provokatīvi izteikumi” sociālajos tīklos esot bijuši, lai veicinātu viedokļu daudzveidību. Tos viņš esot paudis, lai „kacinātu” konkrētus sociālo tīklu lietotājus, tostarp tika minēta jauna, veiksmīga, publiski aktīva juriste. Tiesnešu ētikas komisija diemžēl nevar noskaidrot, vai un cik citi sociālo tīklu lietotāji vēl ir tikuši „kacināti” un, izlasot /pers.A/ komentārus, jutušies vajāti, aizskarti vai pazemoti, jo par to nav publiski pieejamas informācijas.

[8] Ārpus sociālajiem tīkliem tiesneša amata kandidāta /pers.A/ paustais viedoklis joprojām ir publiski pieejams (citastarp tīmeklī), un to jebkurā laikā var uzzināt ikviens saprātīgs novērotājs no malas. Publicētā viedokļa ilglaicība, sistemātiskums un nemainīgi izmantotais aizskarošais, necienīgais izteiksmes veids saprātīgam novērotājam no malas būs pamats apšaubīt, ka /pers.A/ reputācija ir nevainojama.

[9] Gala secinājums.

Tiesnešu ētikas komisija uzsver, ka tiesneša pienākumus var pildīt tikai tādi cilvēki, kuriem ir dziļa un kompleksa izpratne par vērtībām un godprātīgu, ētisku uzvedību un kuri ar savu rīcību nemainīgi to apliecina. Tikai šādi tiesneši var baudīt sabiedrības uzticību un

attiecīgi pilnvērtīgi nodrošināt ikvienas personas tiesību uz taisnīgu tiesu ievērošanu un sekmēt sabiedrībā cieņu pret tiesu varu. Papildus jāņem vērā, ka tiesnesis ir apveltīts ar plašām pilnvarām un likumā noteiktām neatkarības un imunitātes garantijām, tāpēc nepieciešamība, lai viņš neapšaubāmi atbilstu prasībai pēc nevainojamas reputācijas, izriet no pašas tiesneša amata būtības. Līdz ar to nevainojamas reputācijas prasībai neatbilst kandidāts, kura rīcība saprātīgam novērotājam no malas var radīt šaubas par šā cilvēka godīgumu un dziļu izpratni par godprātīgu un ētisku rīcību.

Apkopojot iepriekš minēto, Tiesnešu ētikas komisija secina, ka tiesneša amata kandidāta /pers.A/ publiskie izteikumi rada būtiskus reputācijas riskus viņam kā tiesnesim un tiesu sistēmai kopumā gadījumā, ja viņš tiek apstiprināts tiesneša amatā. Šeit Tiesnešu ētikas komisija uzsver, ka komisija pie šāda secinājuma ir nonākusi, ņemot vērā un vērtējot nevis /pers.A/ uzskatus un viedokļus, bet gan izteikumus un leksiku, ko /pers.A/ izmantojis, paužot savu viedokli.

Nevainojama reputācija ir likumdevēja likuma „Par tiesu varu” 51. panta pirmās daļas 4.punktā noteikta obligāta prasība personai, kura pretendē uz tiesneša amatu. Kā jau minēts, ja kandidāts neatbilst kaut vai vienam no kritērijiem, tiesneša amata kandidātu nedrīkst virzīt apstiprināšanai tiesneša amatā. Arī Disciplinārtiesa uzsvērusi, ka nevainojamas reputācijas neesība ir atzīstama par tiesneša amata ieņemšanu un pildīšanu izslēdzošu faktoru.

Ņemot vērā minēto, Tiesnešu ētikas komisija

atzīst:

Tiesneša amata kandidāta /pers.A/ publiskie izteikumi rada būtiskus reputācijas riskus viņam kā tiesnesim un tiesu sistēmai kopumā gadījumā, ja viņš tiek apstiprināts tiesneša amatā.

Komisijas priekšsēdētāja:

Diāna Makarova

Komisijas locekļi:

Uldis Apsītis

Līga Biksiniece-Martinova

Aiva Daidere

Jānis Grīnbergs

Adrija Kasakovska

Anda Kraukle

Anita Misiuna

Sanita Osipova

Gita Zenfa